

★ ዴሞክራሲያ ★

ዴሞክራሲያ ቅጽ 14 ቁ. 1

የካቲት 1980 ዓ.ም.

የካቲት ግም ሲል፡

እንደእንግዳ ደራሽ፣ እንደውሃ ፈሳሽ፣ አዕምሮ ባልገመተው፣ ልቡና ባልጠበቀው ሰዓት የካቲት ግም ሲል፡

- ፊውዳሊዝም ይውደም፡
- ኢምፔሪያሊዝም ይውደም፡
- መሬት ለአራሹ፡
- ዴሞክራሲያዊ መብቶች ለጭቁኖች ያለገደብ፡
- ብሔሮች የራሳቸውን ዕድል በራሳቸው የመወሰን መብት ይከበር፡
- ሕዝባዊ መንግሥት ይቋቋምወዘተ የሚሉ ንዑዳን መፈክሮች፡

ከእሳት ላንቃዎች እንደትንታግ በመወርወር የምዝበራና የምንዳቤ ኃይላትን ለማጋየት ወላፊናቸውን ከጫፍ እስከጫፍ ሲወረረሩ የየካቲት የዕንሰቱ ብሥራት ከምድር እስከአርያም ተሰማ፡፡

ዓመታት እየተንኳተቱ እንደ ሱባዔ ጨርሰው ሁለተኛውን ሱባዔ ያገባድዱ እንጂ የካቲት በዓቢይ ኃይልና ሥልጣን ራሱን ከሥቶ ለኢትዮጵያ ምንድባንና ምዝበራን ይዘላቸው የመጣው መልዕክት ገና አልደረሳቸውም፡፡

ኢትዮጵያ ሕዝብ ብካይና ሰቆቃው፣ ረሀብና ቀጠና የተጸነሰው የካቲት ገና አልተወለደም፡- የሰው ልጅ እንደእስትንፋሱ በነቢብ ሊያገኛቸው የሚገቡ ህልው ከመሆን ጋር የማይነጣጠሉ የዴሞክራሲና የሰብዓዊ መብት ጸጋዎቹ እስከተነፈጉት ድረስ የካቲት ከተረገበበት ማገገጥ አይወጣም፡፡ - እውነተኛውና ቁርጠኛው የካቲት ይወለድ ዘንድ ብዙ ማ፡ ብዙ ጋር፣ ብዙ ጣር ያስፈልጋል፡፡ - የካቲት ተወልዶ አገር ሳጡት እምባ መጠጊያ፣ ለተገፉት ጋሻ መከታ፣ ይህን ዘንድ እነዚያ የካቲት ሲጸነሰ የተነሱት መሠረታውያን ጥያቄዎች ነፍስ ገዝተው በግዝፈ ሥጋ መከሰት ይኖርባቸዋል፡፡

የዛሬ 14 ዓመታት ሰፊው የኢትዮጵያ ሕዝብ እዚያም እዚያም ፍልቅ ፍልቅ እያለ፡ ዓቅም ጉልበት እያጣ፣ ፈለግ እየጠፋው ለዘመናት የማሰነውን የዓመጽ ምንጭ እንደ ጅረት ይዞ እንዲተም በማድረግ ዕድገት ሂደቱን ገደቦ የያዘውን የፊውዳሊዝም ግድብ በመደርመስና አዲስ ሥርዓት የሚለመልምበትን በር በመክፈት፣ ታሪክ ሠራ፡፡ ተዓምር ሠራ፡፡

ያ ለዘመናት ታምቆ የቆየ ቁጣ እንደገምራ በፈንዳባት በዚያች የነውጥ ሰዓት ያንን የዓመጻ ሥርዓት ያቆሙት መሳፍንትና መኳንንት እስከዘመናውያን እወጣ እወጣ ባይ አደግዳገዎቻቸው፣ እንዲሁም ለዚህ ሥርዓት የብረት አጥር ሆኖ የቆመው የወታደር

ኃይል፡ ያ ሁሉ የጥይትና የጦር መሣሪያ ከምር፡ ምድር ቁና ሁናባቸው ራዱ በረከ።
ከቆውንም እንድንቱን አደላድሎ፡ ኃሞቱን አኮስትሮ እምቢኝን ጋሻ አድርጎ ከተነገረው፡
ያደነን ራሱን ካቀናው፡ ፊቱ እንደነበላባል ከሚጋረፈው፡ በቁጣ ከሚንቀላቀል ሕዝብ ፊት
ያ ለዘመናት የተገነባ ትዕቢት፡ ያ ሁሉ የሥላሳ መረብ፡ ያ ሁሉ ኃይል፡ ምድር እየከዳው
ፈርጠም ብሎ ሊቆም፡ ትክ ብሎ ሊመለከት አልሆነለትም።

ለዚያ ሊወድቅ ለተፍገመገመ ሥርዓት አዲስ ባላና ተራዳ ፈልጎ፡ እንዳልካቸው
መኮንን ከዚያው ከቀያቸው ተገኘ። የሕዝብ ምላሽ ግን ጉልቻችሁን ብትለዋውጡ ለኛ
የምትሠሩልን ወጥ ያው ከጥንቱ ከጠዋቱ የምናውቀውን፡ ያን የገለግንን፡ የከረፋንን
ወጣችሁን ነውና ሞኛችሁን ፈልጉ። “የጉልቻ ለውጥ ወጥ አያጣፍተም”። እያለ
አምባረቀባቸው።

ያን ያለመሪ ድርጅት የተነግሳ ሕዝብ፡ በኃይልም በሸርም፡ በሽንገላም ጊዜ አግኝቶ
ለማዳከም፡ እንድንቱን ለመሸርሸር ይችል ዘንድ እንዳልካቸው ጊዜና ፍታ ስጡኝ
ጥያቄዎቻችሁ አንድ በአንድ ይመለሳሉ። እያለ ሲወተውት፡ ሕዝብ ግን የጊዜያዊ ሕዝባዊ
መንግሥትን መፈክር በማንገብ፡ የሥልጣን ባለቤት ለእንግዲሁ ራሱ ሰፊው ሕዝብ እንጂ
ማንም አዛኝ ቅቤ አንጓች መሆን እንደሌለበት የማያውቅል ዕምነቱን ዳር አስከዳር
አስተጋባ።

ያም እንዳያልፍ የለም አለፈና፡ ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ እንባላለን
የሚሉ ምርጥ መኮንኖች ከአናቱ ላይ ድንገት ፈጥ ቢሉባት፡ ሰፊው ሕዝብ እንደገና ድምጹን
ከፍ አድርጎ፡ ዴሞክራሲያዊ መብቶች ሳይረጋገጡለት፡ ሰብዓዊ መብቶቹ ሳይከበሩለት
ሕዝባዊ መንግሥት መሥርቶ የፖለቲካ ሥልጣን ባለቤት ወደሚሆንበት ጉዳይ ሊራመድ
እንደማይችል አምርሮ ገለጸ።

ሁኖም የካቲት ሲብት ገና ዕምቦታትላ የነበሩ የፖለቲካ ድርጅቶች ይህን የሰፊውን
ሕዝብ አደም በግብር ሊተረጉሙለት የሚያስችላቸው ጥንካሬ ከማግኘታቸው በፊት፡ ምንም
ዓይነት ሕዝባዊ መሠረት ያልነበረው፡ ያለፈው ሥርዓት በሕዝብ ላይ ላደረሰው ጭፍጨፋና
ብዝሃ የአመጣ መሣሪያው የነበረው ወታደራዊ ኃይል በምርጥ መኮንኖች አቀናባሪነት—
ቁርበት እንጥፋልኝ እንዳለው ዓይን አውጣ ጅብ —እኔ ሞግዚት ሆኜ የፖለቲካ ሀሁ
ላስቆጥራችሁና ወደፊት ባለሥልጣን ትሆናላችሁ፡ ካላመናችሁኝም “አብዮታዊ” ሰይፍ
ይመዘገባችኋል አለ። —ብሎም አልቀረ።

የሰፊውን ሕዝብ ፖለቲካዊ፡ ሮስኮሚያዊና ኅብረተሰባዊ ዕድገቱን ቀይዶ የያዘውን
ፈውዳላዊ ሥርዓት ገዝግዞ ለመጣል በተደረገው ከባድ ትግል፡ መሬት ለአራሽ፣ እያሉ
የአርሶአደሩን ጩኸት የሮሙትን፡ ልቅሶውን ያለቀሱትን ተራማጅ ተማሪዎች “አገር የሸጡ
የለወጡ፡ የተገንጣይ መሣሪያዎች፡ የውጭ ቅጥረኞች፡ ወዘተ” የሚል ቅጽል እየለጠፈ
ሲያሳድድ፡ ሲገድል፡ የሕዝብን አመጽ ሲደመስስ እንዳልነበረ ሁሉ፡ ያንን የሚቀናውን
ጽንፈ በመጠቀም ቅጽሎችን ብቻ በማበራከት “የውጭ ቅጥረኞች፡ አናርኪስቶች፡ የሥልጣን
ሱሰኞች፡ የተገንጣይ መሣሪያዎች፡ ወዘተ ” በማለት እኒያኑ ባለፈው መንግሥት እንደዕባብ
ራስ ረሳቸውን ሲቀጠቅጣቸው የነበረውን፡ ተራማጅ ምሁራን፡ ላብአደሮች፡ ዴሞክራቶች፡
ወዘተ የለመደ ክርኑን አሳረፈባቸው። - ሀገሪቱን የደም አበላ አጥለቀለቃት።

በፊውዳሉ ሥርዓት ላይ የታበዩ፡ ታግሎም የጣለ፡ ሀገሪን ፍሽስታዊ መዳፍ ውስጥ
ከማሰገባ ሞቱን እመርጣለሁ ያለ፡ የኢትዮጵያ ሕዝብ ክብርና ኩራት የተገለጸበት፡
የጀግንነት የወኔ መለኪያ የሆነ፡ የሀገር ፍቅርን ትርጓሜ እስከአንደምታው ቀምሮ ያቀረበ፡
በኢትዮጵያ የሰማዕታት ገድል ውስጥ ፀዳሉን የፈነጠቀ፡ እንድ በጀግንነቱ ለትውልድ
ትውልድ ምሳሌ ሁኖ የሚኖር ጅግና ትውልድ ረገፈ።

በርግጥም ያ አስከፊ የፈውዳል ሥርዓት ዳግመኛ ላይመለስ ፈራረሰ። በዚያች ባድማ
ላይ ግን ትያትር ቤት ተዋቀረባት። ኢትዮጵያ የትያትር ቤት፡ የትያትር መድረክ ሆነች።

ተውኔቶች በቅደም ተከተል ቀረቡ፤ የወታደር ትያትር እንደመሆኑ መጠን አጠቃላይ ይዘቱ፤ መርኅት፤ ዕልቂት፤ ትርምስ፤ መልዕክቱም ዋ! መሆኑ ሳይታለም የተፈታ ነበር።

- ተውኔት 1 - ሰደድ
- " 2 - አሠጋጅ
- " 3 - አሠጋጅ
- " 4 - ሕይወት

እያሉ በዚያች መድረክ ላይ እይዳሚው ጨዋታ ተጫውቱባት፤ የረሀብ የቸነፈር የሰደት የውርደት፤ የሞት ወዘተ ትርጓሜታቸው።

በርግጥም የመጨረሻው ተውኔት ባልትና ፈዝ የደባለቀ በመሆኑ፤ እንጀት እያረረ ጥርስ መንፈቅቆ አልቀረም። "በኢትዮጵያ እንደነት ፍጹምነት" መርሕ መሠረት የሕዝብ ልቡና አዕምሮና እንደበት ፍጹምነት እንደነትን እንዲቀዳጁ ከአሠጋጅ ጸ/ቤት መሪ ትዕዛዝ ተሰጠው፡- አፈፍ ብሎም የሰው ባሕርይ፤ የሰው አመለካከት፤ የሰው ሁሉ ዝንባሌ በእንደ ትጽበት ውሕደት ሥምረትን አግኝቶ ያለምንም ስሃ ሸንጎ ባንድ ድምጽ ተመረጠ፤ ሕገ-መንግሥት ባንድ ድምጽ ጸደቀ፤ በየዕርኩኑ ያሉ ባለሥልጣናት - ገና "ከፍታቸው ማገፀን ከተመረጡት" - "ንድ" መንግሥቱ ኃይለማርያም ጭምር ባንድ ድምጽ ተመረጡ። ይህ እንግዲህ ምፀት የሚበዛበት የተውኔቱ ክፍል መሆኑ ነው።

ሲጠቃለልም፡ "ለይኩን ብርሃን" እንዳለው መለኮታዊ ትዕዛዝ ዓይነት "ለይኩን ሕይወት" የሚል ቃል ከታላቁ ቤተመንግሥት መንበረ ዳዊት ተሰማ፤ - ሕይወትም ሆነ።

ከሁሉም ከሁሉም የሚገርመው ደግሞ የዛሬ 14 ዓመታት የሰማንውንና እስከዛሬም ትዝ ሲለን የሚያቅላሽሽንን ማርሻ የሚጫወቱ ከትያትሩ በስተጀርባ ብት ብት ማለታቸው ነው፡- "በኢትዮጵያ ውስጥ እሁን ባለው ተጨባጭ ሁኔታ ለውጥ ሊያመጣ የሚችለው መለዩ ለባሹ ነው"። ይሉናል። ፡ ለጀር ይሰቀጥጣል፤ በከርፍ መቃብር ያሉትንም በፋሽስቶች የተጨፈጨፉ የኢትዮጵያ ሰማንነትን ይቀሰቅሳል።

ያኔ፡ ሰፊው ሕዝብ በነፃ የመደራጀት ጥያቄ ሲያነግ፤ እንኳን አዳዲስ ድርጅቶች ሲፈቅድ የነበሩት የላብአደር ማንበራት፤ የመምህራን ማንበራት፤ ልዩ ልዩ የሙያተኞች ማንበራትን ያፈረሰ ማን ሁኖ ነው?

ደረቱን ለጥይት ሰጥቶ፤ ታሥሮ ተደብድቦ በዘመናት ትግል ለውጥ የመጣው፤ የለውጡም መሠረት የሆነው የሠፊው ሕዝብ ወገን፤ የመደራጀት፤ የመጻፍ፤ ተቃውሞን በሰላማዊ መንገድ የማቅረብ መብቱን ተነፍሶ፤ የገዛ አብዮቱን ያጨናግፋል ተብሎ ተፈርቶ፤ በገዛ አብዮቱ ሳይታመን ቀርቶ፤ አብዮቱን ሊንከባከብ የምችል ብቸኛ አማራጭ እኔ መለዩ ለባሹ ብቻ ነኝ ብሎ ያለሕዝብ ፍላጎት፤ ያለሕዝብ ፈቃድ በአፈሙዝ ኃይል ብቻ ዙፋን ሳይ የወጣ መለዩ ለባሹ እንደነበር ማን ማስታወሻ ይፈልጋል?

የእኔ ኃይለሥላሴን መንግሥት ዘለዓለማዊ ለማድረግ ሲታገል በደም የተበከለ እጁን ሳይለቃለቅ ራሱን ደግሞ በጊዜያዊነት አግብእ ዘለዓለማዊ ለማድረግ ሲል የሞኘበት የደም ባሕር እንኳን ጥቂት ሳይጉድል መለዩ ለባሹን እንደአማራጭ ለማቅረብ ኢትዮጵያዊ እንደበት መድፈሩ እጅግ ያስገርማል፤ ያስደምማልም።

የትም ሆነ የት ወታደራዊ ኃይል የተወሰነ መደብን ጥቅም የማስጠበቂያ፤ ተፃራሪ ወገን የመደምሰሽያ፤ የመግቻ፤ መሣሪያ እንደመሆኑ መጠን በሁለት ተፃራሪ ወገኖች፤ በሁለት ደመኞች መካከል ዳኛ፤ አስታራቂ፤ ሽማግሌ ሁኖ ሥልጣንን ለሕጋዊ ባለቤቱ

ለሰፊው ሕዝብ -- የማያስተላልፍ ከመደቦች በላይ የሆነ፣ የመደብ ዕድፍ ጉድፍ ያልነካው፣ ልዩ መንፈስ የረበበበት ከፍተኛነት በላይ የሆነ መለኮታዊ ኃይል አይደለም።

እንደ ወታደራዊ ኃይል የሰፊው ሕዝብ ሥልጣን የሰፈነበት መንግሥት አገልጋይ ሲሆን ሕዝባዊ ሥልጣንን ለመጠበቂያ የሚውል ኃይል ይሆናል። ለአምባገነኖች ሲያደር ደግሞ እነሱን በማገልገል አሁን በኢትዮጵያ እንደሚታየው ሕዝብን ያለምንም ሰብዓዊ ርህራሄ መዳመጥ መጨፍለት ዋና ተግባሩ ይሆናል። የካቲት ግም ሲልም ይኸው የሥልጣን ጉዳይ እንገብጋቢ ሁኖ የተረበው ለዚህ ነበር።

የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ የተባለው መንግሥት የሕዝብን በነፃ የመደራጀት መብት አስከፊልቶ ድረስ ዲሞክራሲያዊ መብቶችን ለጭቁኖች ያለገደብ አስከፊልጦ ድረስ ውሎ አድሮ ፋሽስታዊ መንግሥት እንደሚሆንና ለወታደራዊ ሥልጣን አልንበረከክም የሚለውን የሰፊውን ሕዝብ ወገን እንደሚጨረጭ ነቢይነት የማያሻው ሂደት መሆኑ በወቅቱ እንደቡታ የተገለጸ ዕረታ ነበር።

የዚያ ዕረታ ጻፍ ገና ከጆሯችን ሳይጠፋ "አሁን ባለው የኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ ለውጥ ሊያመጣ የሚችለው የወታደሩ ክፍል ነው" ብለው የሚሰብኩ "የለውጥ ሐዋርያት" ምን ራዕይ እንደታያቸው ባይታወቅም፣ "ዕባብ ያየ በልጥ በረዥ" ይባላል። በተለይም ዕባብ ሳይሆን ደራገን ያየ ሕዝብ፣ ወታደር በወርቅ ዳሕል ላይ ነፃነት እንደገበበረከት እንዲያቀርብለት፣ የቆሰለ ቁሰሉን እንዲያጠግግለት፣ የፈሰሰ ዕንባውን እንዲያብሰለት፣ እንኳን በእውን በሕልምም፣ በሕልም ተርቶ በትገርትም የሚታሰበው አይሆንም።

ይልቁንም አሁን ባለው የኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ ከኢትዮጵያ ወታደር የኢትዮጵያ ሕዝብ የሚጠብቀው ንስሐ መግባትን ነው። እንዲት ሀገርን በቁመት በወርዷ ፍልስልጁን ያወጣና እንድት ወልድ እንዳልነበረ ያደረገ በደል ያለንስሐ ሊታጠብ ከቶ አይችልም።

ራሱን፣ በተሰቡን፣ ወገንን የጨቆነውን መንግሥት፣ የራሱንና የወገኑን ነፃነትና ክብር የገፈፈውን አረመኔያዊ መንግሥት ሥልጣን ላይ ለማቆየት ሕዝብን እየፈጁ፣ አገርን እያፈለሱ፣ "ግዳጅ ሆኖብን ነው፣ ምን እናድርግ? ጨንቆን ነው" የሚለውን ዋዩ ወዮ ... ምንሚና፣ የነሃትለርና የነጥሶሊኒም ወታደሮች ከዚያ ከአስከፊው ድቀታቸው በኋላ ያላዘኑት ነው። ከተጠያቂነት ግን አላጻናቸውም።

ጭቁን ወታደር እንደማንኛውም የገብረተሰብ ክፍል በኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ የወረደው ጭቆና ይወርድበታል። እሱን የሚገዙት የሚነጹት ከፍተኛ የጦር መኮንኖች፣ ካድሬዎች ወዘተ ከሚያገኙት ተደላ ደስታ ሽታውም እንኳን አይደርሰውም። ተትረፍርፍ የሚደርሰው መድማት መቁሰል፣ ሚስቱን ጋለሞታ፣ ልጆቹን እንደማውታ ማድረግ፣ ከሁሉም ይበልጥ -- በታሪክም ተጠያቂነት ለመጻገን ያለው አማራጭ እንደ ቀጭን መንገድ ነው።

"ለውጥ ለማምጣት የምችል ብቸኛ ኃይል እኔ ነኝ" ብሎ በመሞኘት አሁንም እንደወትሮው ለሮሌዎች ኮርቻ ሆኖ የተረገውን የኢትዮጵያ ሕዝብ ደም ለመጨለጥ ራሱን መቃኘት ሳይሆን፣ የፋሽስታዊ መንግሥት ጸያፍ ተግባራት ላይ ጸቅ እንትፍ ብለው፣ ከልዩ ልዩ ወታደራዊ ተቋሞች አፈንግጠው የወጡትንና የጭቁን ወታደር ስም በኢትዮጵያ ሕዝብ ገድል ውስጥ ተገቢውን ቦታ ይይዝ ዘንድ ከተራማጅ ኃይሎችና ከጭቁን ወገኖቻቸው ጋር ጎራ ለይተው ደማቸው ከሰፊው ሕዝብ ልጆች ጋር በእንድ ቦይ እንዲፈስ ያደረጉት የበርካታ ጭቁን ወታደሮች ዘላለማዊ አርአያነት መከተል ነው።

ያ ከፍተኛ የመንፈስ ጽናት፣ ከፍተኛ የወገን ፍቅር፣ ከፍተኛ ወኔ በጠየቀው፣ በፋሽስታዊ ኃይሎችና በሰፊው ሕዝብ ወገኖች መካከል በተደረገው የማንቀርት ለማንቀርት ግብ ግብ ከፍተኛ የጀግንነት ቅርስ አውርሰው በኩባር በኩራት የሰፊው ሕዝብ ታማኝ ወታደሮች ሁነው ያለፉትን እንሻምበል እምሐን ለምሳሌ መጥቀሱ በቂ ነው።-

እንደተራራ መቅረዝ በሚያበራው ስማቸው እየተመራ ጭቁን ወታደር ወደትክክልኛው አቅጣጫ ወደነጻነት የሚያመራውን ፏ! ብሎ የሚታይ ፈለግ መከተልና ለንጦሐ መብታት፣ ራስንም ነፃ ማውጣት፣ እነሆኝ ብሎ የቀረበ፣ ግልጽ የሆነ ምርጫ ነው።

ወታደራዊው መንግሥት ሥልጣን ላይ ለመቆየት እንድ ዋነኛ ማጠየቂያ አድርጎ ሲያቀርበው የኖረው፣ ያገር እንድነት ሊጠበቅ የሚችለው በወታደራዊ ኃይል ነው የሚለውን ነው። “የኢትዮጵያ እንድነት ፍጹምነት” በሚል አፍዝ እደንግር ጭቁን ወታደር በልቡናው ሳይሆን፣ በግልብ ደሙ ነፍሳዊ ስሜቶች እየተመራ ቡራ ከረዩ! በማለት እመጽ በተቀሰቀሰበት ቦታ ሁሉ እየተካለበ ደሙን ደሙ-ከልብ ሲያደርግ ብዙ ዓመታት አለፉ።

“የኢትዮጵያ እንድነት ፍጹምነት” በግብር ሲተረጎም የኢትዮጵያን ሕዝብ ያለእንዳች ርሀራሄ መፈጸም መሆኑ ነው ገሃድ እየሆነ የመጣው።-

ወታደራዊው መንግሥት ሥልጣን ላይ ከወጣ በኋላ በቀድሞው ሥርዓት ጥርክር ብርክር ይሉ የነበሩ ዓመጸዎች፣ የነበሩ ትራኔዎች ከመወገድ ፈንታ፣ በጥይት አረር ይበልጥ እየተራገቡና እየተጋጋሙ፣ ዕድገት ብርታት እያገኙ ሀገሪቱን ጦርነት እንደሰደድ እሳት አጥለቀለቃት እንጂ የሰላም መዳረሻዋ አልተገኘም። የሕዝብ ዕልቂት ሆነ እንጂ ጦርነት አላለቀም። በመልክዓ ምድራዊ ቅርጽ ብቻ እንደው ካላልን፣ በሕዝቦች መካከል የተጋረጠው የመድፍና የመትረፍ አጥር እስካልፈረሰ ድረስ የተባለው የኢትዮጵያ እንድነት ፍጹምነት፣ ፈጽሞ የሚታይ አይደለም።

ሕዝቦች፣ በታሪክ፣ በባህል፣ በግዕዝ ልቦና፣ ወዘተ ከሚቀራረቧቸው፣ የጋራ ጥቅም ከሚያያይዛቸው ጋር እንድነትን፣ ፍቅርን ይፈልጋሉ። እንደእንድ አካል ጠንካራ ሁነው ቁመው ከሚፃረሯቸው መካከልን ይሻሉ፣ ሰላም ብልጽግናን ይፈልጋሉ።

የሚበጃቸውን ራሳቸው ሲመርጡ፣ እሺ በጎ ሲሉ እንጂ ሌላ አካል የሚሻሻችሁን አውቅላችኋለሁና ይህን በግድ ተቀበሉ ብሎ የሚጭንባቸውን በጀ ብለው አይሸከሙትም፣ የግድ ቢሸከሙትም ማጋደሉ አይቀርም። ባጋደለ ቁጥር ደግሞ ዱላ ይከተላል። ሰው ደግሞ አህያ ሰላላሆነ በዱላ አይገዛም። - ይህም በመሆኑ እነሆ በአፍሪቃ በብዛቱ እንደኝነትን የያዘው እንደእሸን የሚርመሰመሰው የኢትዮጵያ ጦር ኃይል ሊያፋፍመው እንጂ ሊገታው ያልቻለ ጦርነት በየቦታው ይካሄዳል።

ፀብና ፍቅር ተወራራሾች ናቸው እስካልተባለ ድረስ፣ ፍቅር። በጥሬ እየወለወሉ የሚያመጡት ነገር አይደለም፣ ከሁለቱ ወገኖች በኩል መፈቃቀድን፣ መዋደድን ይጠይቃል። ይኸው ለስንት ዓመታት በኢርትራ ላይ የወረደው ቦምብ የፈሰሰው ጥይት ፍቅር እንድነት አላመጣም፣ ሃያ ስድስት ዓመታት አልጠቅም ብሎት ሌሎች ዓመታት ለማክል ባሸገር እየተመለከተ ነው። በአጋደን፣ በጉንደር፣ በትግራይ፣ በጉጃም እንዲሁም በሌሎች ሥፍራዎች የጦርነት እንጂ የሰላም ሽውታ ሲነፍስ አይታይም።

በግድ ራስ-ገዝ ቢሉት፣ እግር አገዝ ቢሉት፣ በፈለገው ስም ቢያሸጥንሙት፣ ከሕዝብ ያልመነጨ መፍትሔ፣ ሕዝብ ፈቃዱን፣ ምኞቱን ያላንፀባረቀበት ውሳኔ፣ በትያትርነቱ ከማሰገረሙ በስተቀር ከመድረኩ ወሰን አያልፍም። የኢትዮጵያ የአስተዳደራዊ ግዛቶች ቁጥር መጨመሩ ሹማምንት ከፍ የሚለብትን መሰላል ይጨምርላቸው እንደሁ ነው እንጂ የሕዝብን ጥያቄ አይመልስም።

በግድ መንደር መሥርቱ፣ በግድ እንዲህ የመሰለ ቦታ ሥፈሩ፣ በግድ ዝመቱ፣ በግድ ይህንን እምርቱ፣ በግድ እንዲህ ሁኑ፣ በግድ እንዲያ ሁኑ፣ በግድ፣ በግድ፣ በግድ የሚለው የግዳጅ ጋጋታ፣ በውዴታ፣ በከበራታ ካልተተካ በስተቀር፣ ግዴታ ሊቀፈቅፍ የሚችለው ረሀብ፣ ቸንፈር፣ ስደት፣ ጦርነት ይቀጥላሉ።

እንደሐምሌ ዝናም ያለማቋረጥ የሚወርደው የዲሰኩር ዝናም የመፈክር ጉርፍ መንፈስን እየሸረሸረ በቀልን አበቀለ እንጂ እህል አላበቀለም። አየር ላይ የተነደፈ ጥላን ምድር ላይ ካለው ተጨባጭ ሁኔታ ጋር ባሕርፍ አይገባም፣ ባይተዋር ነው። ማንቀርቱን የተያዘን ሕዝብ ሲታ ያወራጨዋል እንጂ ምርታማ አያደርገውም።

ለውጥ ይመጣል፡- ያ ለውጥ ግን ሐዲዱን እንዳይሰትና እዚያው ከዳክርንበት የተለመደ አዘቅት ከትቶን “ያንኑ ያንኑ እንዳንጫወተው” እሁን ባለው መረር እገዛ በመንገሽገሽ ብቻ ከዚህ የባሰ አይመጣም የመጣው ይምጣ፣ በሚል ደርግ በላብአደሩና በሰፊው ሕዝብ ልዕልና ሲምል ሲዝት እንደነበረው፣ ሌላ እንጂት የሚበላ መሃላ ይዘው እንደበታቸውን አለስልሰው የሚቀርቡ ስለነገናት ስለፍትሕ ርትዕ የሚያንበሉብሉ “የዲሞክራሲ ነቢያት” ዳግመኛ ሊያማልሉን አይገባም።

በሕዝብና በፖለቲካ ሥልጣን መካከል አጋፋሪ፣ አማጭ ረማጭ፣ የነገር አባት፣ ስማ በለው፣ አስተርጓሚ አያሰፈልገውም። ጭቀት ሕዝብ በሥልጣን ላይ ከራሱ በስተቀር ሌላ ነቢይ፣ ሌላ መሢሕ አይፈልግም። እኛ ሞገዚት እንሁንልሁ፣ እኛ እንወቅልህ እያሉ የሕዝብን ትግል መሰላል አድርገው ሥልጣን ኮርቻ ላይ የወጡ ሁሉ የራሳቸውን መደብ አጠናክረው ሰፊውን ሕዝብ መጋለሲያ፣ አገርን የጥቅማቸው መለወጫ ከማድረግ የተቆጠቡበት ታሪክ አልታዩም። በጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ አጋፋሪነት፣ በባንዳ ምሁራን ነገር-አባትነት በኢትዮጵያም የተደገመው ይኸው ነው።

ይህ የመርገም ምዕራፍ ዳግመኛ እንዳይገለጥ ለመጨረሻ ጊዜ ታጥፎ ወደታሪክ ጉንጎም መውረድ አለበት።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ፍላጎት ከአንድ ጌታ ተላቆ ለሌላ ጌታ ማደር አይደለም። የፈውዳሉ ሥርዓት ልውደቅ፣ ልውደቅ እያለ ሲርገደገድ በትር ምርኩዝ ሁኖ አዘባገኖ የቆየው የአሜሪካን ኢምፔሪያሊዝም እንደነበር ግልጽ ነው። በእግሩ የተተካውም ፋሽስታዊ ደርግ ሶቭየት ሶሻያል ኢምፔሪያሊዝምን ጥላ ከሌላ አድርጎ፣ ባስተማረው የአፈና ጥበብ ነው “ከመምህሩ ደቀ-መዝሙሩ” ባሰቀና ሁኔታ እምቆ ይህ እየገዛ ያለው።

የአፍሪቃ ቀንድ ካላት ስትራቴጂያዊ አቀማመጥ የተነሳ ኃያላን መንግሥታት ይህችን አካባቢ መራኮቻቸው እንዳደረጓት ነው። የኔ ሰበካ ትሁን፣ የኔ ሰበካ ትሁን የሚለው ፉክክራቸው በዚህ አካባቢ ባሉት ሕዝቦች ነጻነት ላይ የተንጠለጠለ ሰይፍ ነው።

ማንም ማን ተእንግዲህ በነገነትና በዲሞክራሲ ሽፋን ከበስተጀርባው “ባዕድ እምላክ” አድራጊ ፈጣሪ ጌታ አለማስከተሉን ዓይን አራጭ ማየትን ይጠይቃል።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ዝንተ-ዓለም የባዕዳን የፖለቲካ የኢኮኖሚ ገባር ሁኖ አጥንት ጉልጥምቱን አስገዝቶ የድህነት መለኪያ ሁኖ መኖሩ እዚህ ምዕራፍ ላይ ማብቂያው ይሁን።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ሌላ ጌታ ቀይሮ ዕድሉን ማየት አይደለም የሚፈልገው። የኢትዮጵያ ሰፊ ሕዝብ የሚፈልገው ራሱ የራሱ ጌታ መሆንን ነው። ራሱ በዕድሉ ላይ ወላኝ ሁኖ ከሐሊነቱን ማላየት ነው። በራሱ ትግል ተዋናይ ሁኖ የፈጠራ ችሎታውን ማላየት

ነው። ከቶውንም የሰው እጅ ማየት አንገሽግሾታል። ተለንግዲህ በገዛ ዳቦው ልብ ልቡን ሊያጣው አይፈልግም።

ምኞቱን ከግብ ለማድረስ የኢትዮጵያ ሕዝብ ይቻለዋል። ለሀገር ነጻነት መሰየፍን፣ ድልም መምታትን ሁሉ ብሎ እናስቆጥርህ የሚለው የለም። ደርግም እንኳ ቢሆን ይህን - የኢትዮጵያ ታሪክ ያደመቀ ጀግንነቱን - ዲያብሎስ በባሕታዊ ሲመሰል ከሰሚኒያ አንዱ መጻሕፍት እንደሚጠቀሰው - ግልብ የሆነ ብሔራዊ ስሜትን ለመቀስቀሻያ ይጠቀምበታል። - አይ ዳብዩ!

የተባለው ተብሎ በርግጥ የኢትዮጵያ ሕዝብ ያለምንም መመደድት ጀግና ነው። ፈውዳሊዝምና ኢምፔሪያሊዝም ያሳጠው ወገቡ ሳይታረቅ፣ በሶቭየት ሶሻያል ኢምፔሪያሊዝም የተደቀለሰለ ደርግ የሚባል መርግ ፋታ ሳይሰጥ ከሚንቃው ሳይ ቢተካበት፣ ወገቤን ሳይል፣ አያሌ ጀግኖች የወደቁበት፣ ኩሩ ሕዝብ ሊያሳይ የሚገባውን ቆራጥነት የተመላበት ትግል አሳይቷል። ፋሽስታዊ መንግሥት ነጻነቱን ቀምቶታል፣ ከብሩን ገፍሮታል፣ አሥሮታል፣ ገድሎታል፣ አፍልሶታል፣ ግን ልቡናውን ሊያስገብር፣ ሊያስር፣ ሊገድል፣ ሊማርክ ከቶ አልተቻለውም። የኢትዮጵያ ሕዝብ ትግልን አላቆመም። የቀረው ነገር ቢኖር በተነጣጠለ መንገድ የተሰራጩ ኃይሉን በውል ማሰባሰብና ደረጃ በደረጃ፣ አንድ፣ ሁለት፣ ሦስት - ሆኖ! እያለ የታመቀ ነበልባላዊ እስትንፋሱ ባንድ ረድፍ ሂድ ያንን ሕዝባዊ ኃይል እንዲያንቀሳቅሰው ከማድረጉ ሳይ ብቻ ነው።

ሰፊው የኢትዮጵያ ሕዝብ፣ ማንቁርቱን ይዘው በተጥታ የሚያንፈራግጡትን ሁለት ዋነኛ ጠላቶች፣ ፋሽስታዊ መንግሥትንና የበላይ ጠባቂውና አጋዥ የሆነውን ሶሻያል ኢምፔሪያሊዝም ከጉርጫው ለማላቀቅ እጆቹን ማስተባበር፣ ጥፍሮቹን መሣል አለበት። እስትንፋሱን ሊያስመልስ የሚቻልበት ዓይነተኛ ዘዴ ይኸው ነው። በዚህ ውጪ ነፍስ ግቢ ነፍስ ግብ ግብ ውስጥ በታጋይ ኃይሎች መካከል ያሉ፣ የርዕዮተ-ዓለም የፖለቲካ አመለካከት፣ የአሠራር ወዘተ ልዩነቶች ከተንደኛቸው ጠላቶች ጋር ከሚደረገው ትንንቅ ውስጥ እየተዘነቁ ከንድን እንዳያላሉ አባከር ሊጠነቀቁበት የሚገባ ዓቢይ ጉዳይ ነው። ከሐሳብ ልዩነት፣ ከሐሳብ መፋጨት የሚፈጠረው በሊጎ ሥልት የፋሽስቶችን ሽርና ደባ መበጣጠሻያ፣ በታጋዮች መካከል ግን ዴሞክራሲያዊ ባህልን መኩትኮቻ ልዩነትን አክብሮ፣ አንድነትን አጠናክሮ በሥምረት ለመራመድ የሚረዳ ዋነኛ መሣሪያ መሆን ይኖርበታል።

በዚህ አሠራር ላይ የኢትዮጵያ ታጋይ ኃይሎች፣ አገር ወዳዶች “የስናፍጭ ቅንጣት ያህል ስምንት” ይዘው ሰፊ ፀረ-ፋሽስታዊ መንግሥት፣ ፀረ-ሶቭየት ጣልቃ ገብነት ግንባር እስከፈጠሩ ድረስ በሰፊው ሕዝብና በነጻነቱ መካከል የተጋረጠው ተራራ የሚወገድበት ጊዜ አይዘገይም።

“ጊዜ የሰጠው ቅል ጋን ይሰብራል” ይባላል፣ ሰብሯልም፣ ሠፊው ሕዝብ ጊዜን ለመቆጠር አካብቦ መነጣትና ጠበቅ ያለ በትሩን መሠንዘር፣ በትግል ካለፈው ትውልድ የተጣለበት አደራ ነው። ይህ አደራ የካቲት በባተ ቁጥር በያንዳንዱ አገር ወዳድ ኢትዮጵያዊ ጎሊና እንደመረዋ እየሞኸ መንፈስን ይነዘራል፣ ሕዋሳትን ያሸብራል፣ የሠራ እካላትን ያስጨንቃል። በዚያ አየረ አየራት በሚመጥቅ የመረዋ ድምጽ በስተጀርባ፡-

“ሕዝባዊ መንግሥት የምትሹ ተዋገላት አትሸሹ።”

የሚል ዝምሬ እያሰማ፣ ግንባሩን ለአድርባይነት፣ ለባንድነት፣ ለጊዜያዊ ጥቅም ሳያጥፍ፣ ለአንዳፍታም ቅጭም ሳይል፣ ሥቃይ ሰቆቃው ላይ ኮርቶባት፣ ሞት ላይ ተጀንጥባት በፋሽስቶቹ ላይ እክ እንትፍ እያለ የተመመው ያ ትውልድ በዓይነ-ጎሊና ይታያል።

የዚህ ተዕይንት አካል ሁነን፡ ዝማሬያቸውን እየዘመርን ትርጉም አንድምታ ያለው ሕይወት ወደሚወረስበት የገድል የድል ጉዳይ ማምራት የዚያ የጀግና ትውልድ የአጥንቱ ፍላጭ፡ የሥጋው ክፋይ የሆንን ሁሉ ዕድል ፈንታችን ዕጣ ተርታችን ነው ይላል ኢሕአፓ።

ፋሽስቶች የሚሰፈሩበትን የየካቲት ቁና ቀድመውን ያለፉት ታጋዮች ብዙ ዙር አዙረውልናል። ቀሪው ዙር እኛን ቀሪዎችን ይጠባበቃል። የቀናው ዙር እንዲሞላና ቀናቸውን እንዲያገኝ ዕምነታችን ሰበዝ አክርማ፡ አንድነታችን አለላ ሁኖ መቅረብ ይጠበቅበታል።

አሁንም አሁንም አንድ የካቲት አልፎ ሌላ የካቲት ሰታካ—ኢሕአፓ በትግሉ ላይ ያለው አቋም የማይተካና የማይለወጥ ነው።—

የካቲት በሕዝባዊ አመጽ ይወለዳል !

እ ና ቸ ን ፋ ለ ን ! ! !

